

اول مه ی که از سر گذشت!

اطلاعیه حزب حکمتیست - خط رسمی

شقاوت و لجام گسیختگی طبقه سرمایه دار بود. سالی که از مجلس شورای اسلامی تا بیت رهبری، از استانداری ها و فرمانداری ها تا وزارت کار و مراکز کار، شاهد اعتراض هر روزه و هر ساعته بخشهایی از طبقه کارگر بود. سالی که بزرگترین و درخشان ترین تحرک کارگران معدن بافق را با خود داشت و سالی که معلمان وسیعترین تحرک سراسری خود را با مطالبات بر حق خود در دل اختناق دولت روحانی در مقابل جامعه قرار دادند. ... صفحه ۲

بورژوازی ایران و دولت "اعتدال" اش اول مه امسال را هم از سر گذراندند. روزی که میتوانست بیان عمیق اعتراض طبقه کارگر ایران به بی حقوقی خود و اکثریت محرومان جامعه باشد. روزی که میتوانست گواه ژرفترین انزجار و اعتراض کارگری یک طبقه چند ده میلیونی جامعه ایران به دولتی باشد که جز بندگی، تحقیر و بی حقوقی مطلق و استبداد عریان علیه صاحبان واقعی آن جامعه وظیفه ای دیگر بعهدہ نداشته است.

روزی که یک جامعه ۷۰ - ۸۰ میلیونی میتوانست از کانال روز کارگر و توسط صدای بلند و آهنگ عظیم این طبقه در ایران، عمق نفرت از بردگی مزدی و زندگی جهنمی، اعتراض به تلنبار شدن هر روزه ثروت سرمایه داران و دولتشان را در مقابل فقر و بی حقوقی رو به افزایش در جامعه، را ببیند. روزی که همه شهرها، همه کوچه و خیابانها میتوانست رنگ اعتراض سراسری یک طبقه را بخود بگیرد و امید و احترام را به کل جامعه بازگرداند.

اما با همه تلاشهایی که فعالین کارگری و رهبران و سخنگویان این طبقه بخرچ دادند، این اتفاق امکان بروز نیافت. جشن، همبستگی و اتحاد طبقه کارگر ایران در اول مه امسال، به زیر چکمه های پلیس، زندان و مراسمهای دستگاهی و فرمایشی پادوهای دولت روحانی رفت. اول مه امسال توسط تبلیغات کر کننده طبقه حاکم، در کورسوی خود باقی ماند.

اگر بشود ویژگی اصلی سال گذشته، از اول مه ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۴ را در یک جمله خلاصه کرد، آن خصوصیت، اعتراض طبقه کارگر و محرومان جامعه به سهم شان از زندگی و به بی عدالتی،

حکمتیست ۶۱

۴ مه ۲۰۱۵ - ۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۴
دوشنبه ها منتشر میشود

انتخابات بریتانیا معضل ورشکستگی دولت

نریا شهبانی

چند روز به انتخابات عمومی در بریتانیا باقی نمانده است و هنوز نه "دستگاه سنجش افکار عمومی" و نه هیچیک از احزاب پارلمانی، تصویر روشنی از دولت آتی برآمده از این انتخابات ندارند. روشن است که هیچیک از احزاب پارلمانی به تنهایی قادر نخواهند بود که حداقلی از رای کافی برای تشکیل دولت را کسب کنند. یارگیری و گوشه بازی بین احزاب در تقسیم کرسی های پارلمان آینده و دادن تصویری از احتمال شکل دادن به ائتلاف هایی بین این احزاب و لگد کردن پای یکدیگر در این راستا، همه و همه پاسخی به صف درهم ریخته آنها است. این آشفتگی در صفوف احزاب پارلمانی، انعکاس واقعیات پایه ای تری در ساختار اقتصادی بریتانیا است. صف درهم ریخته و سراسیمه احزاب سنتی پارلمانی بریتانیا، انعکاس واقعیت بن بست اقتصادی و ناتوانی هر دولتی در نشان دادن راه برون رفت از آن، است.

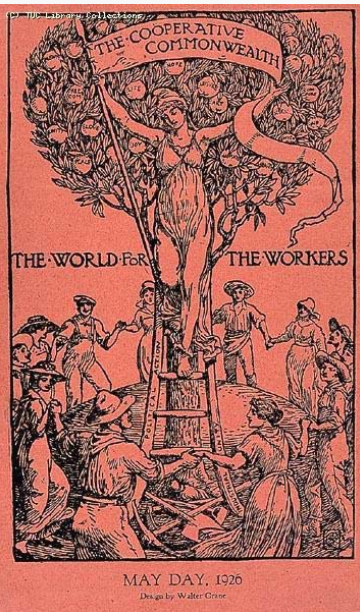
رکود اقتصادی، کسری بودجه ۲۰۰ میلیارد پوندی دولت، یعنی ۷۸ درصد تولید ناخالص داخلی (درآمد سالیانه کشور) از یک طرف، و نتایج سیاسی بحران بدهی در ایتالیا و اسپانیا و ایرلند و به ویژه یونان از طرف دیگر، از همین امروز برفراز سر هر ترکیب حکومتی که پس از این انتخابات بر کرسی قدرت بنشیند، سنگینی میکند.

تلاش کارشناسان و خبرگان سیاسی احزاب پارلمانی برای پنهان کردن دورنمای ورشکستگی کامل دولت آینده بریتانیا و تلاطمات سیاسی منتج از آن، با دادن وعده های پوچ و بی پایه در مورد کاهش این کسری بودجه و توانایی آنها برای تغییر روندی که در مقابل است، قادر نیست توجه و اعتماد حتی نزدیک ترین و ایدئولوژیک ترین دوستان خودشان را جلب کند. ... صفحه ۳

آینده را ما تدارک می بینیم!

پیرامون برگزاری اول ماه مه
امسال در سراسر جهان

گزارش تشکیلات خارج کشور حزب
حکمتیست (خط رسمی) صفحه ۴

آزادی برابری حکومت کارگری

اول مه امسال هر چه بود نتوانست ظرفی برای بیان سطح توقع و انتظار و اعتراض این طبقه در مبارزه و تلاش یک سال گذشته آن باشد.

دولت روحانی این نماینده "خوش خیم" راست عریان و بی توهم سرمایه، با همه لاس زدن های روباه صفت خود، با ناله ها و گریه های ریاکارانه برای کارگران و محرومان، با علم به کینه و نفرت از خود و دولت اش در میان این طبقه، تحمل کوچکترین تجمع کارگری و جشن کارگری را نکرد. حتی مراسم کذایی خود را نیز مجبور شد، با کنترل کامل جمعیت کرایه ای سپری کند. راه دیگری نداشت و تجربه سال ۸۶ جناب رفسنجانی و ندبه و زاری او از دست کارگران "عزیز" را در حافظه داشت.

این روز مثل همیشه با بسیج همه نیروهای ضد کارگری، پلیس امنیتی و ضد شورش ... و با دستگیری هر فعال کارگری که نگران بودند در اول مه منشا جمع کردن و جشن گرفتن روز کارگر باشد، پیش رفت. دستگیری امثال محمود صالحی، ابراهیم مددی، داود رضوی، عثمان اسماعیلی و ... اقدامی پیشگیرانه برای ترساندن دیگران و ممانعت کردن هر تحرک کارگری بود.

جمهوری اسلامی در کنار همه اقدامات پلیسی و امنیتی و تهدید و ارعاب علیه فعالین کارگری، یک جمعیت کرایه ای را با امکانات خود از جمله ۷۴۰ اتوبوس برای گسیل دانشان از شهرهای مختلف به تهران و به مراسم خانه کارگر را پیش برد. صحنه از قبل برای نورچشمیان دولت، برای پادوهای خانه کارگر در لباس اول مه آماده شده بود. شعارها و بانرهای "کارگری" که وسیعا برای این روز و برای خفه

کردن و کور کردن هر آنچه بویی از تحرک و خواست و مطالبه واقعی است را آماده و رنگ خود را با تمام توان به این جمعیت زدند. تا جایی که هیچ تک صدای دیگری که به مذاق دولت و خانه کارگر و طبقه سرمایه دار خوش نیاید، در این جمعیت نمایان نشود.

دولت "اعتدال" اول مه را از سر گذارند، اما طبقه کارگر ایران داستان کلاشی و حقه بازی حقیرانه این دولت و کل دستگاه تحمیق و خرافه آنها از خانه کارگر تا شورای اسلامی و کانون عالی انجمن صنفی را فرا موش نخواهد کرد. بورژوازی ایران با دولت روحانی و همه دولتهای قبلی خود، صدای پای طبقه کارگر ایران را، صدای پای کارگر صنعتی را از معدن بافق و چادرمو تا پتروشیمی ها، مخابرات، ترانسپورت، خودروسازیهها و تا تحرک سراسری معلمان را در همین مدت شنیده است. تلافیهای امروز آنها در اول مه و منع هر تجمع و جشن کارگری، بیان هراس و نگرانی آنها از یکی شدن این صدا در اول مه، و نشانه خودآگاهی، بی توهمی و عمق نفرت شان از طبقه ما در مقابل سرمایه است.

رفقا!

از آنها باید آموخت! اول مه از سر گذشت اما تلاش طبقه

کارگر علیه بیحقوقی و اجحافات به خود، امری روزانه در هر مرکز کار و هر محله کارگری است.

بورژوازی ایران و کل دستگاه تحمیق اش اگر هم توانسته باشد نیروی وسیع و قدرتمند ما را در انتظاری کشنده و بی افق، به وعده های پوچ بهبود اقتصادی و اشتغال و لاجرم تضعیف روحیه اتحاد کارگری معطل نگه داشته باشد، اما هر کارگر کمونیست و فعال کارگری این را با گوشت و پوست خود احساس و درک کرده که باید این دوره را خاتمه داد. طبقه کارگر ایران راهی دیگر برای رسیدن به رفاه، سعادت و بهود در زندگی خود و فرزندانش ندارد. هر کارگر آگاهی این را برای خود گذاشته است که هر درجه بهبود اقتصادی برای سرمایه تنها و تنها در گرو کاستن از سهم طبقه کارگر و چوب حراج زدن به دستمزد این طبقه است.

دوره آتی برای طبقه ما و برای همه رهبران و کمونیستهای طبقه کارگر، دوره ای تعیین کننده است. سوالات و وظایف جدی در مقابل ماست. تقویت رفاقت کارگری، تقویت اتحاد کارگری و تقویت همبستگی و خودآگاهی صفوف کارگران بر دوش همه ماست. جایگاه والای فعالین و رهبران کمونیست و عملی در این اتحاد، ایجاد خوشبینی و تعریف لحظه به لحظه موفقیت هر تحرک

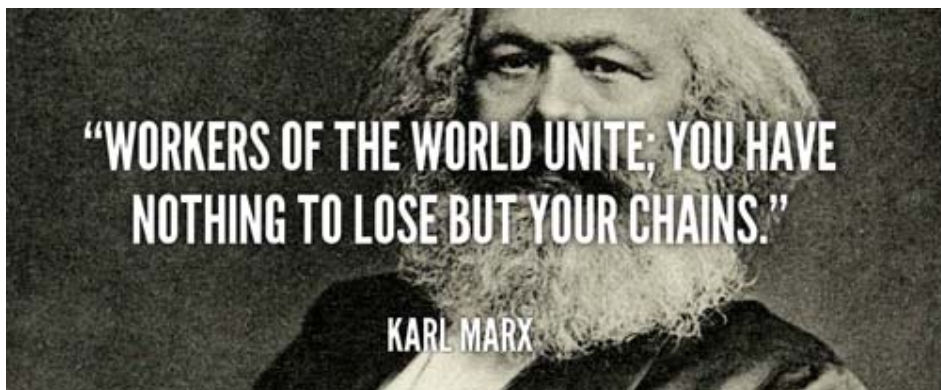
کارگری و اهمیت مبرم آن از هیچ کس پوشیده نیست. آزمون جدی و تاریخی در مقابل ماست. هیچ کورسوی دیگری جز نقش هوشیارانه و متحد کننده شما در چشم انداز نیست. امید و آینده طبقه کارگر در گرو نقش شما در صف اول هر مبارزه کارگری برای رفاه و آسایش است. این نقش را طبقه کارگر و کل محرومان جامعه از شما توقع دارند. دخالت متحدانه و آگاهانه شما، میتواند بورژوازی ایران و سگهای رام شده آن را افسار زند. میتواند توازن نابرابر کنونی را به نفع طبقه کارگر و محرومان جامعه تغییر دهد و این نقش تاریخی از ما بر می آید.

رفقا!

برای این کارزار آستین ها را بالا بزنیم که انسانیت و شرافت انسانی ما در بوته آزمایش است. آستینها را بالا بزنیم و حاکمین را لگام بزنیم؛ این نقش براننده ما است.

زنده باد اتحاد کارگری
زنده باد انقلاب کارگری

حزب حکمتیست - خط رسمی
۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۴ - ۴ مه
۲۰۱۵

انتخابات بریتانیا ...

مقابله با "شتاب رو به رشد افزایش کسری بودجه" و کم کردن نرخ صعود آن، به بیان واقعی عقب انداختن رسمیت دادن به ورشکستگی دولت، تمام معنی "رفرم" و "بهبودی" است که احزاب پارلمانی بریتانیا این دوره وعده می‌دهند. سایر وعده‌های انتخاباتی، چون خروج از اتحادیه اروپا، محدود کردن ورود خارجی‌ها، ایجاد شغل و جلوگیری از فشار اقتصادی بیشتر به محرومین و یا کاهش مالیات ثروتمندان و کم کردن یا حفظ بودجه نظامی و ... و به موازات آن دامن زدن به ارباب‌هایی در مورد "خطر" قدرت‌گیری احزاب جدایی طلبی چون حزب "ملی‌گرای اسکاتلند" و ... همه و همه حاشیه‌هایی بر تلاش این احزاب برای کشیدن پرده استتار بر بن بست اقتصادی است که بریتانیا در آن دست و پا می‌زند.

همه هفت حزب پارلمانی این دوره، احزاب مدعی نجات بریتانیا از بن بست اقتصادی در حال تعمیق و گسترش، به خوبی به ناتوانی خود و رقبای انتخاباتی خود واقف‌اند. حزب محافظه‌کار و لیبرال‌دمکرات که پنج سال گذشته سکان حاکمیت را در دست داشتند، حزب کارگر (حزب اصلی اپوزیسیون) که با میکروسکوپ هم به سختی می‌توان فاصله آن را از حزب محافظه‌کار و دولت قبلی نشان داد، حزبی که صفت "کارگر" همانقدر شایسته آن و رهبرش است که صفت "عدالت" برآزنده رجب اردوغان، و همچنین از حزب راست افراطی "یوکیپ" تا چپ رادیکال "ملی‌گرای اسکاتلند" و "ملی‌گرای ولز" و حزب "سبزها"، همه

میدانند که اجرای وعده‌های "بد" یا "خوب"، "راست" یا "چپ" آنها برای هموار کردن راه کمترین گشایش اقتصادی، ابدا کار ساز نیست. بی‌اعتمادی عمیق مردم به این انتخابات و وقوف به عدم توانایی این احزاب برای ایجاد کمترین گشایش اقتصادی و بهبودی در وضع معیشتی اکثریت محروم جامعه، از این واقعیت سرچشمه می‌گیرد. همه میدانند که تشدید برنامه‌های ریاضت اقتصادی، واقع بینانه‌ترین وعده دولت آتی، با هر ترکیبی است. سیاستی که در خلا و در سکوت جامعه صورت نخواهد گرفت.

واقعیت این است که امروز، بورژوازی غرب، از بریتانیا تا فرانسه، از اسپانیا و ایتالیا تا یونان، تنها و تنها یک مدل رشد اقتصادی در مقابل خود دارد، مدل رشد اقتصادی که در چین و هند و تایوان است! نسخه رشد اقتصادی که تماما متکی به بردگی مطلق طبقه کارگر، ارزان و مطلقا ساکت و بی‌حقوق نگاه داشتن، به بیگاری و بردگی کشاندن این طبقه است. آنچه که در تحلیل نهایی، هیچیک از احزاب پارلمانی بریتانیا قادر به تضمین تحمیل چنین شرایطی به کارگر بریتانیا نیستند. بعلاوه حتی قادر به تضمین حفظ رابطه "هارمونیک" با سایر کشورهای اروپایی و حفظ وحدت و "یک پارچگی" بریتانیا هم نیستند!

هر راسیست و خارجی‌ستیزی، هر چپ و رادیکال طرفدار محرومینی، کسانی که دو دهه گذشته حکومت این احزاب را تجربه کرده‌اند، و جهان را نه از پس پرده فریب میدیا و دستگاه مغزشویی آن، که با چشمان خود دیده‌اند، میدانند که نه اخراج همه خارجی‌ها، نه خروج

از اتحاد اروپا، و نه کم و زیاد کردن این و آن مالیات، قادر نخواهد بود بن بست بنیادینی که اقتصاد بریتانیا در آن گرفتار است را علاج کند. بی‌رونقی بساط این دور از انتخابات و براه افتادن کمپین‌های "رای ندهید" و "رای سفید بدهید" پاسخ مردم به این ناتوانی و این بن بست است.

مردم بریتانیا هیچ کدام از این‌ها را نمی‌خواهند! میدانند که راه تغییر اوضاع از این انتخابات و برپایی این صندوق‌های رای نمی‌گذرد. کشاندن بخشی از آنها به پای صندوق‌های رای، تنها و تنها با سرمایه‌گذاری بر بی‌آلترناتیوی و دامن زدن به احساس استیصال و ترس از بدتر شدن اوضاع است. اما تناقضی که در دل این شرایط به مقابل صحنه رانده می‌شود، بی‌قدرتی و بی‌اعتمادی مردم و درهم‌ریختگی صفوف احزاب پارلمانی و بی‌آیندگی اقتصادی بریتانیا از یک طرف، و "پیروزی" پدیده دمکراسی پارلمانی در فرادای انتخابات، از طرف دیگر است.

آنچه که از دل این بی‌افقی و روند مخرب خودنمایی می‌کند، پیروزی دمکراسی است. دمکراسی نه بعنوان فرجه دخالت حکومت شونده‌گان در ساختار سیاسی و قدرت، که بعنوان گسترده‌تر کردن دامنه قدرت سیاسی بین نمایندگان اقشار مختلف طبقه حاکم. بساط بالا هرچه رنگین‌تر، حکومت هرچه ائتلافی‌تر، و تعداد احزاب هرچه بیشتر، دمکراسی پیروز تر! مهم نیست که اکثریت واجدین شرایط کمترین تره‌ای برای این انتخابات خرد نکنند و در آن شرکت نکنند، مهم نیست فرادای اجرای این دمکراسی، مردم فقیر تر، محروم تر،

سرکوب شده‌تر و بی‌ارده‌تر بمانند، صندوق‌های رای برپا شده است و کرسی‌ها تقسیم شده است!

امروز بیش از هر زمانی فاصله "دمکراسی پارلمانی" با "آزادی و رفاه" در دمکراسی شورایی، فاصله به بالماسکه کشاندن مردم به زور دروغ و ارباب و استیصال به پای صندوق‌های رای با دخالت مستمر و دائم شهروندان در قانون‌گذاری و اجرا در یک سیستم شورایی، خودنمایی می‌کند.

مردم بریتانیا، هیچ یک از احزاب سنتی پارلمانی را نمی‌خواهند و به سایر احزاب امتحان‌پس نداده اعتمادی برای تغییر سیر اوضاع ندارند. این از هر روزنه‌ای بیرون می‌زند.

اقتصاد بریتانیا، همچون اقتصاد همه کشورها، از شرق تا غرب، امروز تنها و تنها یک پاسخ و آلترناتیو رشد اقتصادی همراه با رفاه و آزادی‌های سیاسی دارد، و آن اقتصاد سوسیالیستی است.

اول مه ۲۰۱۵

راوونینا

Radio Neena

رادیو نینا هر شب ساعت ۸:۳۰ تا ۹ شب به وقت تهران از طریق ماهواره هاتبرد پخش می‌شود. رادیو نینا را گوش دهید و آنرا به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید.

www.radioneena.com

Satellite: Eutelsat
HOTBIRD 13A 13°
Frequency: 12597
POL: V
FEC: 3/4
Symbole rate: 27599
Audio PID: 2130

زنده باد سوسیالیسم

مرکز جمهوری اسلامی

گزارش تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست (خط رسمی)

آینده را ما تدارک می بینیم

پیرامون برگزاری اول ماه مه امسال در سراسر جهان

بر اساس اخبار و گزارشاتی که تا کنون منتشر شده، کارگران در کشورهای مختلف با تظاهراتی خود، با میتینگ‌ها و تجمعات گوناگون در اقصی نقاط دنیا و در اعتراض به سهم خود از نعمات مادی در جامعه، به استقبال اول مه رفتند.

در آتن، پایتخت یونان کارگران در پاسخ به درخواست اتحادیه های کارگری با راهپیمایی دهها هزار تن و در اعتراض به سیاست ریاضت اقتصادی موجود خواهان بهبود وضع خویش و خدمات اجتماعی شدند. در اسپانیا شمار شرکت کنندگان در اول مه نسبت به سالهای پیش بیشتر و شعار اصلی معترضان، پایان دادن به بحران مالی، افزایش دستمزدها و علیه بیکارسازی ها در این کشور بود. در شهرهای مختلف آلمان تظاهرات های وسیعی برگزار شد. شعار امسال اتحادیه سراسری آلمان (د گ ب) برای روز جهانی کارگر "آینده کار را ما تدارک می بینیم" بود. امسال موضوع های اصلی مطرح شده از طرف سندیکای سراسری آلمان موضوع حداقل دستمزدها بود که از آغاز سال جاری اجرایی شده است. همچنین ریس اتحادیه سراسری آلمان خواستار بهبود شرایط کاری زنان در بازار کار شد و گفت: هنوز در بازار کار آلمان حقوق زنان یک چهارم حقوق مردان است و این در حالی است که روسای کنسرن ها حقوقی میلیونی و مزایایی بی نظیر دریافت می کنند.

خیابانهای استانبول بار دیگر میزبان هزاران نفری بود

که در روز کارگر به خیابان آمدند. مانند هر سال تدابیر شدید امنیتی در این شهر اتخاذ شد. اول مه در ترکیه طبق روال هر ساله نیروهای پلیس از قبل علیه اعتراض و راهپیمایی کارگران بسیج شده بودند. مقامهای امنیتی دست به تهدید کارگران زدند و اعلام کردند که کارگران در استانبول حق تجمع در میدان تقسیم را ندارند. با این وصف شهرهای مختلف ترکیه شاهد تحرکات و راهپیمایی کارگران و اتحادیه و سندیکاها و احزاب چپ ترکیه بود. بر اساس گزارش های دریافتی پلیس ترکیه به سوی گروهی که در تظاهرات اول ماه مه در استانبول شرکت کرده بودند گلوله های پلاستیکی و گاز اشک آور شلیک کرده است و بیش از یکصد و سی نفر در جریان اعتراضات بازداشت شدند.

در پاریس هزاران تن از اعضا و هواداران جنبش کارگری به همراه کارکنان بخش های خصوصی و دولتی به مناسبت اول ماه مه روز کارگر، در خیابان های پاریس به راهپیمایی پرداختند. در استکهلم خیابانهای مرکزی شهر و میدان مرکزی مملو از صف کارگران و همراهان آنها بود. مارش انترناسیونال و بانرهای قرمز، مرکز شهر را پوشانده بود. در گوتنبرگ سوئد، طبق روال هر سال و به فراخوان اتحادیه های کارگری و احزاب چپ، روز جهانی کارگر با شرکت جمعیتی بالغ بر پنج هزار نفر برگزار گردید. فضای شهر مملو از پرچم های سرخ و تراکتهای گرامیداشت اول ماه مه، همراه با

مارش عظیم بطرف میدان مرکزی شهر بود. در لندن و به فراخوان احزاب و اتحادیه های کارگری میتینگ و راهپیمایی مناسبت روز جهانی کارگر براه افتاد و در میدان ترافالگار تجمع کردند و به سخنرانی علیه وضعیت موجود پرداختند؛ در مسکو هم حدود ۱۴۰ هزار کارگر و دانشجو در میدان سرخ دست به تجمع زدند. در کره جنوبی هم دهها هزار کارگر از اعضای اتحادیه های کارگری با دست زدن به راهپیمایی ها در روز جهانی کارگر شرکت کردند. حضور امسال طبقه کارگر در مراسم های اول مه در سرتاسر جهان بار دیگر یادآور این جمله پر مغز مارکس بود که "کارگران جهان متحد شوید!"

بار دیگر این طبقه پرچم عدالتخواهی را بر فراز گنبدی نظام سرمایه داری به اهتزاز در آورد و سخگویانش اعلام کردند که کارگران نه حداقل بلکه بیشترین دستمزد را باید داشته باشند. طبقه کارگر از زبان فعالین و رهبران بار دیگر بر جهانی شدن سرمایه و لذا اهمیت مقاومت، همبستگی و مبارزه جهانی و انترناسیونالیستی علیه آن تاکید گذاشتند.

لازم به ذکر است اعضا و و فعالین حزب حکمتیست در کشورهای مختلف اروپا از لندن و کلن، یوتوری و استکهلم تا اسلو و بروکسل و ... با حمل عکسهای مارکس، تراکتهای و بانرهایی علیه سرمایه داری و در معرفی موقعیت طبقه کارگر ایران و ... شرکت کردند.

تجمعات اول مه امسال تنها گوشه کمی از جمعیت میلیاردری طبقه کارگر در اول مه ۲۰۱۵ در جهان بود. تصور کنید اگر این طبقه می توانست در ابعاد میلیونی پتانسیل خود را آزاد کند، آنگاه تنها چنین قدرتی است که پوزه سرمایه داری و

دولت های رنگارنگ آن را به خاک می مالند. تصور کنید در اعتراض به پلیسی کردن و امنیتی کردن فضا برای فعالین و رهبران راستین طبقه کارگر در ایران، این طبقه میتوانست در اعتراض به دولت اعتدال و مزدوران و لمپن های خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار، صدها هزار کارگر مراکز صنعتی و کلیدی ایران را بسیج کند و چرخ تولید را بخواباند، آنگاه زمزمه انقلاب کارگری در قلب پایتخت های اروپا شنیده می شد و موجی از امید و اعتماد بنفس را در صف طبقه کارگر جهانی دامن می زد.

در غیاب یک افق روشن کمونیستی و یک اتحاد طبقاتی محکم، سهم طبقه کارگر چیزی جز بردگی کار مزدی نخواهد بود. این آن نقطه ضعفی است که طبقه کارگر و فعالین و رهبران و کمونیسهای این طبقه باید هر چه زودتر، با هوشیاری و درایت تمام جبران کنند و پشت سر بگذارند.

زنده باد سوسیالیسم!
زنده باد حکومت کارگری!

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

اول مه ۲۰۱۵ - اردیبهشت ۱۳۹۴

حکمتیست، پستی را بخوانید و آن را بشنوید
پیش کنید
حکمتیست را بدست کارگران برسانید!

سازمان حزب حکمتیست

حکمتیست

www.hekmatist.com

سردبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تماس با حزب